

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO :

34100 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250

Letna naročnina L. 2.500

Letna inozemstvo L. 3.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XX. - Štev. 6

Gorica - četrtek, 8. februarja 1968 - Trst

Posamezna številka L 50

Zaposlitev slovenskih izobražencev

Zaposlitev naših študiranih ljudi prihaja vedno bolj v ospredje tako, da je rešitev tega vprašanja zelo pereča, saj lahko rečemo, da gre pri nas Slovincih v Italiji za pravo krizo nezaposlenosti.

Po prihodu Italije v naše kraje in s tem ukinitve slovensčine v vseh javnih uradih smo Slovenci izgubili veliko število uradnikov, ki so bili premeščeni v notranjost države in celo odpušteni. Te krivice nam država ni še popravila in tako trpimo na tem področju veliko škodo, ki dejanski ilabi našo številčnost in ogroža naš obstoj, kajti sila železo lomi in naši izobraženci si morajo iskati zaposlitev in kruh kjer koli, tudi daleč proč od svojega rojstnega kraja; pa tudi delo, ki ne odgovarja njihovi izobrazbi in pripravljenosti.

Vlada je že leta 1945 obljubila, da nam bodo krivice popravljene, tega pa le ni še storila.

Potem smo si želeli deželno avtonomijo in smo nanjo čakali kot na rešilni čolnik. Dočakali smo jo, toda stranke, ki so tu na oblasti, se naših jezikovnih pravic in naših izobražencev, pripravljenih prejeti službo, do zdaj niso hotele spomniti. Tako se ti naši ljudje v silil zatekajo na tlo, kjer pa ni kruha za vse!

Sicer pa čemu šola, če ne tudi za službovanje v slovensčini, poleg pouka v materinščini in splošnega narodnega izobraževanja in tudi širjenja naših literarnih pridobitev? Sola ne more vendar biti sama sebi kot navaden muzej.

Čutimo in vemo, da so slovenski uradniki potrebni povsod: na prefekturi, na županiji, v deželnih uradih, na pokrajini, na občinah, na sodiščih, na registrskih in katastrskih uradih, na pošti in celo v bolnišnicah.

Zahtevamo, torej, vrnitev slovensčine v vse javne urade in od te zahteve ne moremo in ne smemo odstopiti!

Gre za naravno pravico, ki nam je nihče ne sme zanikati in odreči, zlasti zato, ker nam je bila krivično odvzeta po letu 1918.

Francozi v Dolini Aostii in Nemci v Poadižju to krivico že imajo popravljeno. Tudi Slovenci smo priznana jezikovna manjšina, zato nas država ne more in ne sme držati v podrejeni vrsti in ravnati z nami različno, saj smo po ustavi (členi 2, 3 in 6) enakopravni in moramo torej biti deležni istih pravic kot drugi državljani italijanskega, francoskega ali pa nemškega jezika.

Sicer pa, ali ne pravi 21. člen ustave, da imajo vsi državljani pravico svobodnega izražanja svoje misli, in to z besedo in pismeno? Ta ustavna norma vsebuje tudi svobodno rabo materinega jezika državljanov, sicer je pravica svobodnega izražanja okrnjena.

Goriška prefektura je te dni dovolila, da so si Steverjanci in Sovodenci lahko izbrali občinske tajnika večšega slovensčine. Z zadovoljstvom pozdravljamo Slovence to pravično odločitev. Moramo pa vztrajati, da se to pravilo uzakoni, sicer bo imelo samo časovno, morda tudi zelo kratko veljavnost.

Do te prefekturine odločitve je gotovo prišlo, ker tajniki navadno ne razumejo slovenskih občinskih svetovalec in ne morejo sestaviti pravičnega in poštenega sejnega zapisnika, ki je važna uradna listina, priča resnice.

Odtod upravičeni ugovori prizadetih slovenskih svetovalec, ki protestirajo in žugajo s pritožbo na upravno oblast, v skrajnem tudi na sodno. Tajnik pa naj tudi uraduje v slovensčini in italijansčini ter sestavlja dvojjezične zapisnike. Take zapisnike že sestavljajo v manjših tržaških občinah.

Vsi morebitni sprejemi slovenskih ljudi v javne urade ne rešijo krize, če ni z zakonom rešeno vprašanje vrnitve slovensčine v vse javne urade!

Niso redki niti primeri slovenskih bolnikov, ki ne morejo govoriti z zdravnikom in osebam v bolnišnicah, ker niso večti italijanskega jezika, drugi pa slovensčine. Bolnišnicam zakon ne prepoveduje občejanja v slovensčini! Te naj torej kar najamejo tudi slovensko osebe!

Znani so potem primeri brzojavk, oddanih v slovenskem jeziku, ki pridejo dostavljene v popolnoma zgrešenem in nepojmljivem besedilu.

Nič ni bolj važnega, resnega in potrebnega pri ugotavljanju resnice kot izražanje tožitelja, toženega in prič v lastnem materinem jeziku pred sodnikom.

To pravico globokega moralnega in juridičnega značaja nam osporavata členu 122 civilnega in 137 kazenskega sodnega postopka, oba fašističnega izvora, ki pa ju parlament ni še preklcal.

Da ne govorimo o pačenju slovenskih imen in priimkov v sodnih zapisnikih. Nekaj groznega!... Slovenski priimki so vsi tako strašno popačeni, da jih sploh ni moči pravilno razumeti.

Italijanska republika si je priborila demokratsko ustavo. Tudi Slovenci smo k temu pripomogli z velikim trpljenjem in žrtvovanjem v našem odporu za časa fašizma in med vojno.

Oblast naj zato z nami ravna v znamenju spoštovanja človeških pravic in določil državne ustave. Vrne naj nam pravico, ki smo jo v tem pogledu nekoč že uživali!

DR. AVGUST SFILIGOJ

Zaton britanskega imperija

Pokojni angleški ministrski predsednik Winston Churchill je še med zadnjo svetovno vojno ponovno zatrjeval, da noče biti predsednik vlade razpadajočega imperija. Trideset let po izbruhu te vojne pa so morali Angleži iz ust drugega ministrskega predsednika Harolda Wilsona zvedeti, da je pred durmi likvidacija zadnjih ostankov britanskega imperija. Do leta 1971 namerava namreč Anglija vojaško izprazniti vse svoje še obstoječe postojanke vzhodno od Sueškega prekopa razen Hongkonga ob južnokitajski obali, kjer bo še naprej vzdrževala posadko 10 tisoč mož.

VZROKI RAZKROJA

Dve okoliščini sta pokopali britanski imperij: Anglija se je že med prvo svetovno vojno tako zelo zadolžila, da ni mogla plačati vseh svojih dolgov niti do leta 1939, ko se je začela druga svetovna vojna. V tej vojni je potem

porabila vse svoje rezerve in morala do skrajnosti napeti tudi svoj kredit, da je mogla biti kos vojnim stroškom. V povojni dobi je angleški delovni človek stremel le za čim večjim blagostanjem in ugodjem; malo mu je bila mar nekdanj slavna zunanja politika angleških vlad. Na račun gospodarskih ugodnosti jo je bil odločen do konca žrtvovati.

Laburisti so bili tisti, ki so tej težnji povprečnega angleškega človeka pozorno prislusnili in tako prišli na oblast v trenutku, ko je ves svobodni svet poslal konservativcu Churchillju kot moralnemu zmagovalcu nad Hitlerjem. S podelitvijo neodvisnosti Indiji in Pakistanu so sprožili proces, ki se sedaj zaključuje.

TEŽKA DEDIŠČINA

Kljub temu, da svet že dvajset let prisotvuje likvidaciji britanskega imperija, je pa zadnje Wilsonovo naznanilo v sedanjem izredno kritičnem razdobju za svobodne narode neprijetno presenetilo zlasti Severno Ameriko in Zahodno Evropo. Anglija je nenadoma ustvarila s svojim napovedanim umikom praznine na vojaško in gospodarsko važnih postojankah, ki vabita tako Moskvo kot Peking, da se vanje vgnezdita.

Singapur je npr. strateška postojanka, ki je na njegovi usodi severnoameriška zunanja politika življenjsko zainteresirana, zlasti dokler ne bo spravljena s sveta vojna v Vietnamu. Prav tako ne more biti svobodnemu svetu vseeno, kdo bo obvladal petrolejska ležišča v Perzijskem zalivu. In če umakne Anglija 45.000 mož svoje vojske iz Zahodne Nemčije, kaj bo še ostalo od severnoatlantske obrambne zveze NATO? Nič več kot navadna obrambna pogodba ZDA-Nemčija.

Tako prehajajo skoro avtomatično vsa bremena angleške zunanje politike na ramena Sev. Amerike. Začelo se je z reševanjem Grčije pred komunizmom takoj po drugi svetovni vojni, ko je prišla do veljave tako imenovana Truma-

nova doktrina. Kmalu nato so morale ZDA reševati Berlin, nato je sledila vojna na Koreji, sedaj pa ameriške finance izčrpava vojna v Vietnamu. Zato se severnoameriška diplomacija vse prej kot raduje razkroja britanskega imperija. Boji se, da ji bo ta razkroj navrgel novih obveznosti, kajti izkazalo se je, da od koderkoli so se angleške čete zadnjih dvajset let umaknile, povsod je za njimi ostal politično nemiren prostor. Pomislimo samo na nekatere bivše afriške kolonije kot Nigerija, Rodezija in Sudan: vera, da so angleške kolonije kar same po sebi zrele za samostojno svobodno politično življenje, je doživela žalosten konec.

NASTAL JE NOV POLOŽAJ

Toda Wilsonovega sklepa se ne da več preklicati. Anglija je zadnja leta vztrajala na postojankah, ki so presežale njene moči. Operacija je bila nujna, če hoče Anglija rešiti svoje finance. Pravilno je zato obrnila svoje oči v Evropo, ki jo je več stoletij zanemarjala, skoro prezirala. De Gaulle jo v teh prizadevanjih zaenkrat še ovira, a prej ali slej bo Anglija uspeła, saj je jasno, da si ni mogoče misliti Evrope brez države, ki je trden člen v obrambni verigi NATO, navzoča v Sredozemlju in v Nemčiji ter v Berlinu. V modernem času vojaška sila še ni vse; važna je tudi gospodarska moč ter pravilna povezava z zavezniki.

Vendar pa ostane jasno eno dejstvo: zaton britanskega imperija pomeni dokončno odvisnost sveta od dveh velesil, ZDA in Sovjetske zveze. Idejni, gospodarski in politični razlogi ju silijo, da bosta skušali dobiti nadzorstvo nad področji, ki so se iz katerega koli vzroka spremenila v politično praznino. Praznina, ki jo pušča za seboj umik Vel. Britanije, gotovo ni majhna. ZDA čaka težka dolžnost in odgovornost, da ne pustijo na cedilu družine svobodnih narodov in da zajezijo razlivanje rdečega vala po nekomunističnem svetu.

Napet položaj v Vietnamu

Te dni je Južni Vietnam spet v središču svetovne pozornosti. Borec od komunistov vodena osvobodilna gibanja Vietkong je uspelo zanesiti vojno v samo glavno mesto Saigon. Nezaznavno so se, potem ko so bili že prej vtihotapili orožje, infiltrirali med prebivalstvo in sprožili niz napadov na razne objekte v prestolnici. Ponočila se je zgodba s trojanskim konjem. Gverilcem je za šest ur uspelo zasesti celo del poslopja ameriškega poslanštva. Bilo jih je komaj devetnajst, a so vzbujali vtis, da jih je za cel bataljon. Med njimi sta bili celo dve ženski. Predali so se šele, ko so izstrelili zadnji naboj. Istočasno so vietkongovci napadli predsedniško palačo, glavni sedež policijskih sil, stanovanja ameriških častnikov ter letališče pri Saigonu. Nekaj dni je bilo mesto čisto odrezano od sveta; sedaj na splošno Amerikanci z vladnimi oddelki obvladajo položaj, a spopadi se še vedno nadaljujejo.

Tudi v notranjosti Južnega Vietnama so sprožili komunistični oddelki obširno ofenzivo. V stari cesarski prestolnici Hue, 400 km severno od Saigona, so prodri v utrjeno citadelo sredi mesta in na njej razvili svojo zastavo, še vedno vztrajajo na področju petih mest, napadajo ameriška oporišča in uničujejo letala na raznih letališčih.

Dovolj je bil en teden, da so se razblinile nade vseh tistih ameriških vojaških krogov, ki so upali, da so komunistične sile popolnoma izčrpane in nesposobne večjih vojnih dejanj. V trenutku, ko se ameriški predsednik Johnson pripravlja, da bo pričel kampanjo za svojo ponovno izvolitev in napoveduje zmago v Vietnamu, je komunistična ofenziva vse prej kot prijetna za njegov prestiž, pa tudi za prestiž Sev. Amerike v Južnem Vietnamu in med državami Južnovzhodne Azije. Zdi se, da hočejo vietkongovci čim bolj izrabiti svojo ofenzivo za izvrševanje moralnega pritiska na ameriško javno mnenje, češ da Amerika v Vietnamu ne more več zmagati in da je najbolje če se umakne domov.

Položaj za Severnoamerikance gotovo ni prijeten. Vežani so na razna oporišča, medtem ko se sovražnik prosto sprehaja po deželi in določa čas, kdaj bo udaril in kraje, ki jih bo napadel. Borijo se za ohranitev svetovnega ravnotežja, ki je bilo mukoma ustvarjeno v Jalti in Potsdamu, a ga Moskva že vsa leta po zadnji vojni ruši s podpiranjem tako imenovanih narodnoosvobodilnih gibanj. Spretna propaganda, ki ji podlegajo premnogi tudi v svobodnem svetu, jih slika kot imperialiste, medtem ko se o zavojevalnih težnjah Sovjetske zveze sramežljivo molči. Toda ne delajmo si utarce: komunizem se ni

prav nič odrekel osvojitvi sveta, le bolj pametne taktike se poslužuje. Odhod Sev. Amerike iz Vietnama bi sprožil proces, ki bi zamajal v temeljih vso Južnovzhodno Azijo. Za Vietnamom bi prišla na vrsto Kambodža, Malezija, Indonezija, Filipini, Birma, Tajska in končno še Indija. Le kdo bi bil potem še v stanju upreti se komunistični poplavi? Vojna v Vietnamu je boleča in strahotna, a če se bo končala z ameriškim umikom, je bila res brez smisla. Za dolgo časa bo potlačena težnja vseh tistih narodov, ki si hočejo v resnični svobodi krojiti svojo usodo.

Preprečena vladna kriza

V Rimu traja že nekaj tednov proces, ki ga je sprožil bivši poveljnik karabinjerjev general De Lorenzo zoper urednika tednika »L'Espresso«, ki je bil omenjenega generala obtožil namere izvedbe državnega udara za časa vladne krize junija in julija leta 1964. Ob tej priliki naj bi se aratiralo in pozaprlo vse politično sumljive osebe. Spisek teh oseb je izdelala tajna obveščevalna služba SIFAR, katero je dalj časa prav tako vodil general De Lorenzo. Na spisku je bilo 157.000 državljanov, med njimi tudi 4500 duhovnikov.

Potek procesa je pokazal, da je imel tednik »L'Espresso« v glavnem prav in da je general De Lorenzo, zlasti kar se tiče volunjenja za državljani daleč prekoračil svoj delokrog. V rimskem parlamentu so v zvezi z nezakonitim ravnanjem SIFAR-ja komunisti in socialproletarci zahtevali ustanovitve posebne parlamentarne komisije, ki naj bi vsej zadevi prišla do dna.

Predsednik italijanske vlade Moro pa se je tej zahtevi odločno uprl. Bil je mnenja, da je zadeva SIFAR stvar vlade ne pa parlamenta, da je povezana z mnogimi vojaškimi tajnostmi, ki morajo ostati zavarovane in da bi ustanovitev parlamentarne komisije nekaj mesecev pred razpisom splošnih volitev preprečila sprejem važnih zakonov, ki morajo biti sprejeti še v tej zakonodajni dobi. Zagrozil je tudi, da bo nemudoma odstopil, če bi parlament sprejel komunistično zahtevo.

Dasi je bil del socialistov za ustanovitev parlamentarne komisije kakor tudi republikanci, je vendar med člani vladne koalicije prodrla stališče, ki ga je podpiral tudi Nenni, da v danih okoliščinah ne gre uprizarjati vladne krize. Tako je prišlo v četrtek, 1. februarja do glasovanja v parlamentu, kjer je bil komunistični predlog zavrnjen s 329 proti 214 glasovi.

Nemški obisk v Rimu

Zadnje dni preteklega tedna sta se mudila v Rimu predsednik zvezne vlade Zahodne Nemčije dr. Kurt Kiesinger in nemški zunanji minister Willy Brandt. V glavnem je šlo za vprašanja, ki zanimajo obe državi. Tako se je Kiesinger pogovarjal z Morom o sporazumu proti širjenju jedrskega orožja; v tej stvari gledišče Italije in Nemčije ne sovpadata s tistimi od ZDA in Sovjetske zveze. Tudi je bilo govora o pristupu Vel. Britanije v Evropsko gospodarsko skupnost; italijanska vlada je za ta pristop zelo zavzeta, nemška pa bolj zadržana, ker noče na račun Angležev izgubiti prijateljstvo z de Gaullem, neizprosnem protivniku angleške vključitve v omenjeno skupnost. Bilo je tudi govora o sovjetski navzočnosti v Sredozemlju, ki postaja vedno bolj močna; Kiesinger je bil mnenja, da zadeve ne gre dramaturizirati. Končno se je razpravljalo o načinu odnosov do narodov Vzhodne Evrope. Italija je pripravljena ob vsaki priliki zastaviti dobro besedo, da bo odprtje proti Vzhodu, ki ga je sprožil Kiesinger po prihodu na oblast, vedno bolj uspešno.

Prav pretekli teden sta v skladu s to politiko obnovili diplomatske odnose Zahodna Nemčija in Jugoslavija potem ko so bili ti odnosi prekinjeni deset let, ker je bil Tito priznal Vzhodno Nemčijo kot samostojno državo. Zvedo se je ta Titova

odločitev kmalu izkazala za politično nes pametno in gospodarsko škodljivo za Jugoslavijo. Sedaj pričakujejo jugoslovanski krogi, da bo prišlo do povoljne rešitve vprašanja delovne sile, sproščanja jugoslovanskega izvoza v Zahodno Nemčijo ter ureditve plačila odškodnine žrtvam nacističnega nasilja.

Pred odhodom iz Rima je Kiesinger v soboto, 3. februarja obiskal tudi sv. očeta ter se pri njem zadržal tri četrt ure. Sv. oče je poudaril dobre odnose, ki vladajo med Vatikanom in Nemčijo na podlagi konkordata ter posebnih pogodb s posameznimi deželami, priporočil nemškemu kanclerju, naj si prizadeva uresničiti upravičene težnje nemškega naroda z miroljubnimi sredstvi in z odpovedjo vsaki obliki sile ter izjavil, da Sv. sedež upošteva zakonite nemške interese, samo da so v okviru miru in sprave med narodi.

Kiesinger je pa s svoje strani izrekel priznanje sv. očetu na polju ekumenizma in mednarodnega zblizanja, glede Poljakov pa malce polemično dejal: »Čeprav nezaupanje pri našem vzhodnem sosedu ovira polno razumevanje, ki si ga tako želimo, se bomo tudi naprej iskreno trudili za zblizanje in spravo v upanju, da bodo še viseča vprašanja nekega dne rešena v skladu z razumom in človečanskimi načeli.«

Prenehalo je biti duhovniško srce Kmetijsko srečanje v Gradiški OBVESTILA

Pred petimi meseci je g. zlatomašnik Ciril Sedej padel v stanovanju in si pri tem zlomil desno roko.

Vsi, ki smo mu bili blizu, smo zaslužili z bolečino v srcu, da je prispel do zadnje postaje svojega življenjskega križnega pota. Pet mesecev bolniške postelje, v kateri je z zgledno predanostjo v božjo voljo prenašal nemajhne bolečine, je docela izčrpalo sicer že po dolgi, boleznih zrahljani organizem. Zaspal je v Gospodu v zgodnjem jutru 1. februarja v 80. letu starosti. Bil je namreč rojen v Cerknem 10. aprila 1888 v »Anžigovčevih« družini, ki je dela Cerkvi goriškega nadškofa dr. F. B. Sedeja.

Po končanih gimnazijskih študijah v Gorici se ni mogel odločiti, da bi stopil v bogoslovje. Težko mu je bilo to povedati stricu nadškofu. A ko se je le opogumil in rekel stricu, da ne misli biti duhovnik, mu je nadškof dejal: »Če se ne čutiš, ni treba, da greš. Cerkev ne potrebuje le gorečih duhovnikov, temveč tudi dobrih krščanskih laikov!«

Toda duhovne vaje, ki jih je opravil kot akademik na Dunaju, ter socialna misel in zgled dr. Janeza Ev. Kroka so nadarjenega in velikodušnega študenta prepričali, da bo kot duhovnik še največ pomagal svojemu ljudstvu. Zato je po dveh letih prekinitvi študij prava na dunajskem vseučilišču in stopil v goriško bogoslovno. V duhovnika ga je posvetil stric nadškof v začetku julija 1914, torej nekaj dni pred izbruhom prve svetovne vojne.

Rad je pripovedoval, kar mu je stric nadškof rekel ob novi maši: »Ne domišljaj si, da imaš kakke predprave, ker si nadškofov nečak! Ti me moraš ubogati še prej kot drugi!« Zato je moral kaj kmalu iz Gorice. Poslan je bil za kaplana na Tolminsko, v Rihemberk, iz Rihemberka pa v rojstno Cerkno, kjer mu je bila poverjena duhovna skrb za soške begunce.

Toda svoja najboljša leta in energije je posvetil Bricem. Čim se je fronta iz Soške doline premaknila na reko Piave, je bil g. Sedej prestavljen za župnega upravitelja v Kojško, leta 1920 pa v Steverjan, kjer je ostal do smrti. Ob prihodu je našel Steverjan v razvalinah. Ljudje so se vračali iz begunstva in si gradili zasilne barake. Župnik je delil usodo s svojim ljudstvom. Moralno pobitih vernikov ni samo tolažil in bodril, temveč tudi zagrabil z njimi za obnovitveno delo.

Osnovni je in bil duša stavbno-obnovitvene zadruge, kmečke posojilnice, prosvetnega delovanja. Delo ni šlo brez težav in bridkih trenutkov, posebej ker je moral prisostvovati — brez moči — ukinitvi in razdejavanju slovenskih ustanov in organizacij po narodno nestrpnem fašizmu. Bolj kot drugi je tudi občutil trpljenje in ponižanja, ki ju je bil deležen v zadnjih časih življenja stric nadškof.

Toda ravno te ovire so poglabile duhovno delovanje g. Cirila. V ta čas spada ustanovitve in vodstvo Marijine družbe, v ta čas tudi njegovi nepozabni govori in pridige, s katerimi je krščansko oblikoval steverjansko ljudstvo. Bil je skupno z meškanskim župnikom Milaničem, z vedrijanskim g. Koširjem ter kozanskim g. Blažkom duša in opora narodnega in verskega življenja v Brdih v najtežjih časih fašizma. V njem so čutili briški študentje svojega voditelja in mecena; pri njem je bilo vedno prijetno zbirališče.

Druga svetovna vojna je vtisnila duhovnemu delovanju g. Cirila poseben pečat ljubezni. Može in fantje v vojaški sukni so redno prejeli njegova pisma. Župnikove vrstice so jim bile ravno tako drage kot pismo matere ali žene. Poleg vedno pričakovanih novic iz domačega kraja, koliko toplih besed, ki so budile upanje na boljše v najtežjih trenutkih! Še danes ne morejo moške pozabiti te pozornosti.

Toda njegova duhovniška ljubezen je dosegla višek v zadnjih dveh letih vojne. Kolikokrat je zastavil lastno življenje za rešitev svojih ljudi izpred nemških brzostralk. Mnogi dolgujejo prav g. Sedeju, da so še živi.

Kaj čuda torej, če je tako intenzivno življenje vtisnilo pečat utrujenosti in boleznih v njegov organizem? Okrog leta 1951 se ga je polagoma lotila Parkinsonova bolezen. Moči so vidno pešale, giba postajali vedno bolj vezani, beseda vedno tišja, pogled steklen. Leta 1961 je stopil v zaslužni pokoj.

Veliko je v teh zadnjih letih premočil. Z živim zanimanjem je do zadnjega sledil steverjanskemu in narodovemu življenju. Prebrl je časopise in revije, udeleževal se prireditev v Steverjanu in Gorici. Ljudje so bili povsod veseli njegove navzočnosti.

Ena žalost ga je pa v tem zadnjem obdobju življenja močno trla: odtujitev na

rodu ali verskemu življenju mnogih, ki jih je v svojih najboljših letih s toliko ljubeznijo vzgajal. To homo lepše razumeli, ako prislunemo besedam, ki jih je napisal v oporoki: »...Vse, posebno pa moje farane Steverjance, prosim odpustčenja za morebitne žalitve. Namenoma nisem hotel nobenega žaliti. Namen mojega dušnopastirskega delovanja je bil edino rešiti njihove duše ter jim pomagati, da bi ostali verni in zavedni Slovenci.«

Pastirsko pismo slovenskih škofov

Slovenski škofje so za postni čas izdali skupno pastirsko pismo. Pastirsko pismo je posvečeno župniškemu občestvu, ki se razodeva v skupnosti v veri, v skupnosti v bogocastju in v skupnosti ljubezni. Po cerkvah v Sloveniji ga bodo brali na predpostne nedelje.

OKNO V DANAŠNJI SVET

Akcija za slovenski zavod v Rimu

V nedeljo, 28. januarja popoldne so se rimski Slovenci zbrali k mesečni sveti maši. Po maši je bila v dvorani prireditelj, posvečena zavodu Slovenik. Ob tej priliki se je začela posebna akcija, ki naj bi pospešila zbiranje potrebnih sredstev za zidanje slovenskega zavoda v Rimu. Dobrotniki se obvezajo za določeno denarno pomoč ali v obrokih ali naenkrat. Če se bo posrečilo najti veliko dobrotnikov, upa vodstvo, da bo zavod dograjen v letu 1970.

Zborovanje posvečeno laiškem apostolatu

V Rimu je zborovalo osrednje vodstvo italijanskega središča za apostolat laikov. Glavna tema razgovorov so bile potrebe in možnosti raznih organizacij laičnega apostolata za življenje celotne Cerkve, ki naj bi ustrezala zadnjim koncilskim smernicam.

Z GORIŠKEGA

Občini Steverjan in Sovodnje imata slovenskega tajnika

Slovenski občini Steverjan in Sovodnje pri Gorici sta po tolikih letih le dobili slovenskega tajnika. Prefekt goriške pokrajine dr. Princivalle je namreč prejšnjo sredo podpisal dekret, po katerem je bil dr. Stefan Bukovec, dosedanji profesor na slovenski srednji šoli v Gorici, imenovan za tajnika v obeh imenovanih občinah. Dr. Bukovec, ki je po vojni maturiral na klasičnem liceju v Gorici in kasneje diplomiral v političnih vedah, je trenutno tudi tajnik sindikata slovenske šole. Seveda bo po prevzemu novega delovnega mesta opustil poučevanje v Gorici.

Dekret goriškega prefekta je za naše ljudstvo izrednega pomena, saj bodo v bodoče naši ljudje v Sovodnjah in Steverjanu lahko govorili v domačem jeziku s svojim občinskim tajnikom. Na občinskih sejah ne bo več slišati neke čudne mešanice, ki ni bila podobna ne slovensčini in ne italijanščini, saj so morali občinski svetovanci doslej vsako zadevo tajniku tolmačiti v italijanščini, kar je zaradi pomankljivega znanja jezika povzročalo težave in nesporazume na obeh straneh. Z leti bi bilo, da bi se kaj sličnega kmalu zgodilo tudi v Doberdolu ter v slovenskih občinah tržaškega ozemlja.

Roditeljski sestanek na višjih srednjih šolah

Nedeljskega sestanka staršev na gimnazijsko-liceju in učiteljske se je udeležilo lepo število staršev iz mesta in z dežele. Teh je bilo morda še več kot meščanov. G. ravnatelj Rožič je v uvodnih besedah omenil nekatere težave, ki se mora z njimi boriti višja srednja šola in ki izvirajo v glavnem iz dejstva, da profesorji nimajo še stalnih namesritev in da se zaradi tega prepogosto menjavajo. Ker je vlada v preteklem letu pokazala dobro voljo in začela z urejevanjem slovenskega šolstva, začeni z osnovnimi šolami, pričakujemo, da ne bo ostala na pol poti in da bo zadovoljivo uredila tudi položaj profesorjev na višjih šolah. Po dvajsetih letih njih obstoja bi za to že bil čas.

Po uvodu g. ravnatelja je sledil razgovor s posameznimi profesorji, ki so prizadetim pojasnili uspehe in neuspehe njih otrok.

Preteklo nedeljo se je vršilo v Gradiški ob Soči srečanje med vodstvom kmetijske šole v Castel Franco Veneto in starši dijakov, ki to šolo obiskujejo. Kmetijska šola v Castel Francu je za sedaj edina šola te vrste v naši deželi. Goriška pokrajinska uprava si pa prizadeva, da bi se šola iste vrste odprla tudi v Gradiški. Čakajo le še na odločitve ministrstva. Zaradi tega morajo sedaj fantje tudi iz naše pokrajine obiskovati omenjeno šolo v Castel Francu.

Nedeljsko srečanje je imelo za namen poživiti med kmetovalci goriške pokrajine zanimanje za take vrste šol in tudi pospešiti odobritev ministrstva za novo šolo v Gradiški.

Kmetijski inštitut v Castel Francu sledi posebnemu načinu šolanja, tako da dobijo dijaki teoretični in praktični pouk. V ta namen en teden sedijo v šoli in poslušajo predavanja, en teden pa delajo doma na

domačih posevkih pod vodstvom strokovnjakov in uporabljajo, kar so v šoli slišali. Zaradi takega načina šolanja nastaja posebno tesen odnos med profesorji šole in starši, saj so tudi ti v neposrednem stiku z vodstvom šole. Ta stik med starši in šolo pospešuje tudi redni sestanki med starši in profesorji. Temu služijo tudi posebni odbori, ki jih izvolijo starši in ki imajo za nalogo, da nadzirajo delovanje šole in da vzajemno z vodstvom šole določajo potek lekcij v zvezi s potrebami dela na polju.

Nedeljski sestanek je imel za namen tudi, da pregledajo potek šolskega dela in uspehov in da izberejo zastopnike v odbor staršev. Pri volitvah so bili izbrani v odbor kot zastopniki staršev Gravner Jožef iz Steverjana, Remigij Tomizza iz Fosalona in Braidot Emeran iz Verse. Ti bodo zastopali starše dijakov iz goriške province pri kmetijski šoli v Castel Franco. Pri sestanku je bil navzoč tudi pokrajinski odbornik za kmetijstvo g. Vezil Giovanni.

Opomba ured.: Ko bo prišlo do kmetijske šole v Gradiški, pričakujemo, da bo vodstvo nove šole upoštevalo tudi dejstvo, da žive na Goriškem in Tržaškem slovenski kmetje in da zato njih otroci potrebujejo primeren pouk tudi v slovensčini. Takšna šola pa bi bila brez dvoma velikega pomena za razvoj kmetijstva pri nas in zato nje zamisel z veseljem pozdravljamo.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Smrt verne slovenske žene v tujini

V kraju Montignies-le-Tilleulj (Belgija) so 24. januarja letos pokopali Kristino Marinič por. Tezzon, ki se je bila rodila leta 1903 v Vedrijanu v goriških Brdih, prišla leta 1931 v Belgijo, se tam poročila in imela z možem Emilijem dve hčerki. Bila je dobra, skrbna mati, in globoko verna. Vsako nedeljo je med sv. mašo prejela tudi sv. obhajilo. Od začetka izhajanja je bila naročena na »Kat. glas«, prejela je izseljenski časopis »Naša luč«, zadnji dve leti tudi ljubljansko »Družino«, z veseljem je prebrala knjige Celovške Mohorjeve družbe. Vsem, ki so jo poznali, je bila zgled globoke vere in ljubezni do materinskega jezika. Zadnja leta je bolehalo na žolčnih kamnih. Ko so jo operirali, je vsled slabotnega srca operaciji podlegla. Slovenski izseljenski duhovnik Kazimir Gaberc ji je podelil poslednje zakramente, nato pa še pokopal ob veliki udeležbi svojcev in rojakov v slovenskem jeziku. Naj počiva v miru v tuji zemlji!

Nagrade za zboljšanje hlevov

V sejni dvorani Trgovinske zbornice v Trstu je bila 30. januarja 1968 ob 10.30 kratka slovesnost z razdelitvijo nagrad, ki so jih prejeli kmetje udeleženci natečaja za zboljšanje hlevov, kurnikov in svinjakov. Natečajev, ki jih je priredilo Kmetijsko nadzorništvu v Trstu za svoje območje, se je udeležilo 65 tukajšnjih kmetovalcev, od katerih je 40 prejelo nagrade. Pri slovesnosti so bili navzoči tudi predstavniki deželnih in pokrajinskih kmetijskih ustanov ter zastopniki raznih organizacij.

V uvodu je dr. Perco, kmetijski nadzornik, orisal težave v današnji živinoreji in podal nekaj navodil za znižanje stroškov in olajšanje dela v živinoreji. Dr. Pascolini se je kot zastopnik deželnega odborništvu za kmetijstvo pohvalno izrazil o visoki kakovosti živinoreje na Tržaškem kot najbolj napredni v deželi in čestital prisotnim za njihove uspehe. Dr. Rustia-Traina je kot zastopnik Trgovinske zbornice in ravnatelj Zveze neposrednih obdelovalcev v Trstu omenil še nerešeni pravni problem v razliki med kmeti z zemljo in kmetovalci brez zemlje. G. Tagliarferro je kot kmetijski tehnik in vodja ocenjevalne komisije dal nekaj pojasnil o poteku dela komisije in podelitvi nagrad. Nagrade v skupnem znesku 6.900.000 lir so bile podeljene kot prispevek za izboljšanje hlevov in sicer največ 50 odstotkov na priznane stroške. Posamezne nagrade so bile od 850.000 do 15.000 lir. Podobne pobude, za katere je že odobreno 16 milijonov lir, bodo razpisane tudi v letu 1968.

Nagrajenci so nato prejeli diplome in denarna nakazila.

Nagrade za izboljšanje govejih hlevov so prejeli: Kapun Jožef iz Peska, Grgič Frančiška iz Bazovice, Pernarčič Friderik iz

Medje vasi, Skrk Alojz iz Sempolaja, Racman Alojz iz Gročane, Bandi Vladimir iz Prebengoa, Kocjančič Viljem iz Doline, Grgič Ivan iz Bazovice, Kralj Jožef iz Slivna, Grgič Stanislav iz Gropade, Petelin por. Grassi Marija iz Slivna, Skrk Jožef iz Saleza, Legiša Angel iz Slivna, Petaros Viktorija iz Jezera, Ražen Silvester iz Bazovice, Hervat Andrej iz Zabračca, Marc Ivan iz Bazovice, Racman Alojz iz Gročane, Grgič Rafael iz Padrič, Radetič Avgust iz Medje vasi, Milič Marij iz Malega Repna, Furlan Jožef iz Gabrova, Berdon Jožef iz Polja pri Domju, Suban Franc iz Trnovce, Fonda Avgušt in Bazovice, Racman Marij iz Drage, Komar Karel iz Fernetičev, Vrabec Jožef iz Prečnika, Stubelj Martin iz Malega Repna, Zahar Bruno iz Boršta, Žagar Rudolf iz Drage, Pahor Franc iz Medje vasi in Smotlak Ernest iz Mačkovej.

Nagrade za izboljšanje kurnikov so prejeli: Klarič por. Cupin Lucija iz Milja, Legiša Karel iz Devina, Legiša Jožef iz Devina, Kralj Jožef iz Slivna in Gruden Ivan iz Sempolaja.

Nagrade za izboljšanje svinjakov sta prejela: Klarič por. Cupin Lucija iz Milja in Skrk Angel iz Kremenke. Vseh 40 nagrajencev so sami slovenski kmetje s Tržaškega.

Inž. Janko Košir

Seminar za italijanske šolnike in dijake v Kopru

Prejšnji teden se je začel v Kopru sedmi seminar o italijanski kulturi. Predavanja so namenjena šolnikom in dijakom italijanskih šol iz Koprščine in Bujsčine. Na otvoritvi seminarja sta bila med drugimi navzoča člana izvršnega sveta Slovenske Bojan Lubej in italijanski generalni konzul v Kopru dr. Mario Alessi.

Na željo sorodnikov bodo v nedeljo, 18. februarja prenesli posmrtno ostanke msgr. Alojzija Novaka z goriškega pokopališča v Crniče na Vipavskem. V crniški cerkvi bo obred ob 15. uri, nakar bodo krsto prenesli na crniško pokopališče, kjer bodo monsijnorja pokopali poleg pokojne mame.

Občni zbor ZSKP v Gorici. Zveza slovenske katoliške prosvete na Goriškem bo imela v četrtek, 15. februarja ob 20^h svoj redni občni zbor v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici. Dnevni red: 1. branje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. poročila odbornikov in kulturnih referentov včlanjenih organizacij; 3. poročilo nadzorstva in razrešnica odboru; 4. volitve novega predsednika; 5. slučajnosti. — Občnega zbora so se po pravilih dolžni udeležiti odborniki včlanjenih organizacij, vabljeni pa so tudi vsi člani naših društev ter pevskih zborov kakor tudi drugi, ki jim je pri srcu rast slovenske kulture na Goriškem.

Roditeljski sestanek. Ravnateljstvo nižje srednje šole s slovenskim učnim jezikom v Gorici obvešča, da bo v nedeljo, 11. t. m. ob 10.30 roditeljski sestanek v zbornici šole v ul. Randaccio 10. Vabljeni so starši in njihovi namestniki.

Državna srednja šola »S. Gregorčič« v Dolini priredi v soboto, 10. februarja 1968 ob 20^h v kino dvorani v Dolini PRESEERNOVO PROSLAVO z naslednjim sporedom: 1. Govor. 2. Dva prizora iz Prešernovega življenja. 3. Deklamacije. 4. Petje mladinskega pevskega zbora. Vljudno vabljeni. Ravnatelj: dr. Aldo Stefančič.

Veliki teden v Lurd s posebnim letalom. Veliki teden bo tridnevno romanje v Lurd s posebnim letalom, ki bo odpeljalo z letališča v Ronkah. Romanje bo od 10. do 12. aprila. Romanje vodijo Pavlini iz Milana, ki vsako leto organizirajo vrsto romanj v Lurd z letalom. Po prizadevanju tržaškega CIT-a so letos vključili tudi letalska potovanja iz Trsta (Ronk). Stroški znašajo za prevoz in za bivanje v hotelih druge kategorije 55.000 lir. Prijave sprejema CIT, Trst, Piazza Unità 6. Če kdo želi, se lahko prikladi tudi pri g. Stanku Zorku, Vicolo delle Rose 7 (Rojan).

Romanje v Nemčijo. Tisti, ki bi želeli na povratku iz Münchna potovati v ležalniki (cucette), naj pri vpisovanju to povedo in doplačajo 1900 lir.

V Lurd z vlakom ali avtobusom. P. Hilarij Feliciojan, kapucin, in dr. Dušan Rueh iz Ljubljane pripravljata za letošnje poletje dve romanji v Lurd. Vabljeni so tudi Slovenci z Goriškega in Tržaškega. Prijave sprejema iz prijaznosti uprava našega lista. Rok za prijavo je do 31. marca. — Romanje z vlakom bo trajalo od 21. do 30. avgusta. Vožnja preko Trsta in Svice do Pariza. Ogljed mesta, obisk Lisieuxa (sv. Mala Terezija), štiri dnevi v Lurdu. Povratek preko Marseillea in Genova, prihod v Trst ob 19.44. Cena: 65.000 lir. — Romanje z avtobusi bo trajalo od 21. do 31. avgusta. Pot: Ljubljana, Celovec, Beljak, Innsbruck, Einsiedeln, Ars (sv. Janez Vianey), Carcassonne, Lurd (4 dnevi), Marseille, Genova, Milan, Trst. Cena: 50.000 lir. Točnejši spored in navodila so na prospektih, ki so na razpolago na upravi našega lista, Riva Piazzutta 18, Gorica.

UTRIP CERKVE

Škofijske spremembe v Jugoslaviji

Apostolsko administraturo s sedežem v Subotici je sv. oče spremenil v redno škofijo. Obsega ozemlje severno od Beograda ob meji z Madžarsko. Za škofa na otoku Krku je bil kot naslednik pok. dr. Josipa Srebrničar imenovan msgr. Karmel Zazimović.

Mednarodni evharistični kongres v Kolumbiji

Mednarodni evharistični kongres bo letos v glavnem mestu Kolumbije Bogotá od 18. do 25. avgusta. Zaključit se bo z veliko evharistično manifestacijo, s svetlo mašo in procesijo. Na študijskih sestankih in zborovanjih bodo posvetili največ pozornosti zakramentom. En dan bodo posvetili tudi študiju papeške okrožnice Populorum progressio - Napredek narodov. V istem času bo v Bogotá več mednarodnih srečanj, tako npr. mednarodne podpornice organizacije Caritas in mednarodno zborovanje za delo. Škofje Južne Amerike bodo izkoristili priložnost za razgovor o perečih vprašanjih Južne Amerike, ki stavijo škofe pred težko odgovornost in negotovost za bodočnost.

Posvečenje novega škofa v Ljubljani

(IZVIRNO POROČILO GORIŠKEGA OČIVIDCA)

Novoposvečeni škof v Ljubljani dr. Stanislav Lenič si je zapisal v izvirno in umetniško zamišljenem grbu za nadpastirsko geslo tudi izvorne besede: »Blagor Gospodove črede«. Kakor ima škofovska služba širše področje v primeri z delovanjem nadnega duhovnika, tako je novoposvečene hotel s tem geslom razširiti roke in srce v širši program. Lepo in zanimivo stopnjevanje v primeri z novomašnim geslom, ki ga je bil dal zapisati na novo-mašne podobice leta 1937. Na njih je bil bolj osebno napis, namreč: »Moj oče in moja mati sta me zapustila, Bog pa me je sprejel«.

Te besede, vzete iz psalmov, so imele svoj vzrok in pomen, ki je na dan nove maše vsem svatom bodisi med pridigo v cerkvi bodisi med napitnicami pri obedu zbudil iskrene solze ganotja, razen novomašniku, ki je bil ves poln toplega veselja. G. dr. Stanislav Lenič je bil namreč s svojo sestro malone od detinskih let popolna sirota; od staršev sta otroka sprejela le skromno dediščino kmečke kočice nekaj zemlje v Cerkljah na Dolenjskem, kjer sta se rodila. Starše sta jima pa namestila krstna botra, dva zakonca brez otrok. Ta dva sta bila gospodu Leniču za duhovne starše pri novi maši.

Tudi pri škofovskem posvečenju je gospodu Leniču sijala z obraza prirojena in privzgojena vedrost kljub bremenu škofovske službe, ki jo je v pomenljivih obredih prejemal od škofov posvečevalcev. Ves čas mu ni zginil z obraza njegov pristni, nepotvorjeni smehljaj, izraz tiste krščanske zbranosti, ki je niti v dneh preganjanja niti pri preganjalcu slovenske Cerkve niso mogli porušiti.

Kdor je leta 1948 poslušal po ljubljanskem radiu znani proces proti prof. B. in vrstnikom, je mogel slišati tudi Leničovo mirno, odločno in duhovito odgovarjanje predsedniku sodišča, ki ga je bil na razpravi zasliševal kot pričjo, čeprav je bil dr. Lenič že jetnik, malce prej obsojen na krepko število let. Leničevi mirni, odločni in duhoviti odgovori so tedaj pravilni predsednika sodišča v zadrego, v dvorano in poslušalce pa v smeh.

Današnji škof dr. Lenič, ki po svojem značaju ne bi zmogel niti muhi storiti zla, ni opravičil tudi nekaj let »državne službe« — kakor se to reče v sodobnem ljubljanskem žargonu, ali pa nekaj let »tečaja za prevzgojo« — kakor nekatere žrtve preganjanja rade označujejo svoj obrok tiste »državne službe«. Obe metafori pomenita politični zapor pod sedanjim režimom. Priljubljenost novega škofa je ljubljana pokazala poleg drugega tudi s tem, da je bila stolna cerkev ob posvečenju nabito polna. Posvečenje je bilo v latinškem jeziku s peto mašo, le litanije vseh svetnikov so se peče slovensko in pa zahvalna pesem ter za sklep Marija kakor življenje. S prižnice je vernikom duhovnik prav kratko in jedrnato razlagal obrede po slovensko. Po že znani ljubljanski spretnosti je bilo vse tako dobro organizirano, da je teklo kakor po olju, obredi, somaševanje, ljudsko in zborovno in koralno petje.

Mešani zbor je izvajal starodavno Galilejsko mašo, zelo lepo in ob spremljavi glasbenih pozavn, orgle so pele le za medigro za ljudsko petje. Koralne speve je pel zbor bogoslovcev v prezbiteriju — deloma po slovenskom okusu štirigrasno z glasbeno dovršenostjo. Litanijam vseh svetnikov, ki jih na Kranjskem od nekdanje koralno, je kot en mož odgovarjala stolna cerkev. Zahvalna pesem in Marija

skoz življenje pa nista več milo doneli kakor vse ostalo petje, ampak sta nadvse prazniško grmeli, bučali mogočno, navdušeno pretresljivo, da nisi več čutil taj pod seboj. Takega ljudskega petja zlepa ni kdaj slišati, kakor ga je iz polnih prsi proizvedla verna, pobožna množica moških in žensk ta dan.

Da, moški! Saj je v cerkvi poleg ženskih glasov bobnelo globokih basov in mogočnih tenorjev, da so prekrili glas orgel in orkestra na koru. Takrat niti resni in uradni obraz italijanskega posvečevalca ni mogel več vzdržati hladnih potez. Začel je namesto blagoslavljanja mahati z roko vsej množici, vidno presenečen in zadavljen. Ljubljana je pripravila novemu škofu — ki je glasbeno tenkočuten — in vsem navzočim tudi nepozaben glasbeni užitek v vseh treh vrstah petja in muzike.

Pozornost je zbudila v tuju tudi protodušna demokratičnost med navzočimi, namreč v tem, da so privilegirana in rezervirana mesta v svetišču skrčili na najnujnejše meje: v prezbiteriju so bili le kanoniki, škofje posvečevalci ter najnujnejša asistenta, medtem ko so bili vsi drugi številni duhovniki in bogoslovci kar med množico v cerkvi; komaj nekaj narodnih noš — moških in ženskih — je stalo pred obhajilno mizo, stisnjenih med pestro množico vsakršnih stanov in spolov in starosti.

Ob mrazu in ledenem vetru, ki sta tisto popoldne pritiskala v mestu, je posvečenje poteklo v prav nebeški toploti.

Za eno ganotje pa nas je ljubljanska organizacijska natančnost prikrajšala: zaradi gneče so delovne sv. obhajila odložili za pozneje, ob izpraznjenju cerkve. Škoda! Z iznajdljivostjo se da tudi v gneči deliti sv. obhajilo in brez zavlačevanja obredov, ko je bilo pač več kot dovolj duhovnikov na voljo. Toliko v dodatek k čestitkam, da se ne bi ob sameh hvaljenju kdo v Ljubljani prevzel ali kdo v zamejstvu ob naših organizacijskih pomanjkljivostih čutil ponižanega. Upam, da ni niti ene niti druge nevarnosti, toda sv. obhajila iz nobenega razloga ne kaže odlašati izven maše, tem manj ob takih prilikah, ko evharistični obed nujno spada zraven in ima tudi velik vzgojni pomen kot zgled. Lahko bi podvomili tudi v umestnost samih rdečih nageljnov na oltarju, toda verjetno so težave uvoza bile temu vzrok, kajti rdečih nageljnov je laglje dobiti v domovini, medtem ko je treba bele nageljne le kupiti iz daljne Ventimiglie in jih plačati v devizah. Površni opazovalci, ki hodijo v Jugoslavijo le na izlete, ne vedo, koliko drobnih poleg velikih težav je tam v organiziranju kakih verskih slovesnosti. Za fotografiranje, menda celo za diletantsko filmanje pa je bilo zelo poskrbljeno. Močno osvetljevanje me je zavedlo v mnenje, da povzema obrede televizija, a prejel sem brž smehljajoče pojasnilo, da tako daleč se vremena Kranjcem niso še zjasnila. Škoda tudi tega!

Tolažba pač ostane, da iz katakomb bo lje uspeva božje kraljestvo.

Cesto skozi Grojno bodo znova asfaltirali

Občinski svet v Steverjanu je sklenil, da bo vnovič asfaltiral cesto od Bukovja do Grojne, ker je prvotni asfalt že doslužil svojemu namenu in je sedaj cesta polna lukenj. V ta namen bo prosil deželno pomoč. Tako bodo sčasoma urejene vse glavne občinske poti.

tako svetinjico obračal in mamu spraševal, kaj je na njej napisano. Kjer je ta svetinjica, tam tudi njegova mati ne more biti daleč. Ni več veliko premišljal. Pohitel je v smeri, kamor je izginila Gretica, a je ni več našel.

Ponoči Edgar Carotti ni mogel zaspiti. Zdal bo spet našel svojo mater, če še živi! Ona gotovo ni nikomur dala svetinjice. Preveč rada jo je imela. Toda kako jo je mogla potlej Gretica Thorn izgubiti? Vsekakor se bo takoj jutri pobrigal in skušal dognati, kako je s svetinjico in — njegovo materjo. Saj si je zapomnil naslov te Gretice Thorn. Kakor hitro bo le mogel, bo obiskal gospo Thorn. Ta mora na vsak način poznati njegovo mater. Tako rad bi videl mater po tolikih letih. Morda mu je že odpustila, da jo je tako lahkomišelnost zapustil. Bog ve, kaj je morala sirota trpeti v teh letih! Morda je celo svetinjico prodala v svoji revščini. Potem gospa Thorn ne bo vedela ničesar o njej...

V upanju in dvomih se je gospod Edgar premetaval po postelji. Celo noč ni mogel zatisniti očesa...

Naslednji dan je bila nedelja. Ker sta

Rojan

V soboto, 3. februarja smo spremili k zadnjemu počitku dobrega Quintina Gentili. V ponedeljek se je peljal s svojo »Vespo« v mesto po opravkih. Ko je zopet hotel sedeti na motor, mu je prišlo slabo. Rdeči križ ga je odpeljal v bolnišnico. Tri dni je ostal v nezavesti zaradi možganske kapi. V četrtek je umrl.

Ko smo leta 1961 odprli Marijin dom, je vzel v najem stanovanje v domu. Takoj se je z vsem srcem zavzel za dom. Stalno je pomagal pri delu, ko smo urejali prostor okoli poslopja, ko smo gradili številne oporne zidove, ko smo lepšali prostore. Lotil se je vsakega dela, na vse se je razumel. Kot upokojeni železničar bi lahko živel v brezdelju, a tega ni poznal. Vsakega zboljšanja v domu se je veselil, ob vsaki prireditvi pomagal. Ko smo napeljali centralno kurjavo, je vestno skrbel za ogrevanje hiše. Kdo bi mogel našteti vse usluge, ki jih je storil za naš Marijin dom. In vse je napravil brez vsakega plačila. Še sam nam je v denarnih stiskah pogosto pomagal iz zadrege. Svojo dobroto je rad skrival.

Bil je doma od Ancone, a je imel razumevanje za primorske Slovence. Če bi bilo veliko naših sosedov takih, bi bili vsi problemi mirnega sožitja in sodelovanja takoj rešeni. Ob njegovi smrti so vsi govorili, kako je bil dober. Naj mu dobri Bog poplača z večno srečo njegovo dobroto. Gospe Veri, ki je doma iz Šempetra pri Gorici in sinu Renatu izrekamo globoko sožalje.

Stanko Zorko

Zanimivo predavanje

Društvo slovenskih izobražencev je v društvenih prostorih v ul. Donizetti priredilo v ponedeljek predavanje prof. Maksa Saha o temi: Narodno, politično in kulturno stanje Slovencev med zadnjima vojnama. Društvo slovenskih izobražencev je s tem predavanjem pričelo z nizom razprav iz novejših slovenske preteklosti, od položaja Slovencev po prvi svetovni vojni do druge svetovne vojne, mirovne konference, medvojnega stanja v Sloveniji in pogleda v bodočnost. Zanimivemu predavanju prof. Saha je sledil živahen razgovor.

Naše življenje

Celjska Mohorjeva družba je razdelila svojim članom knjigo z gornjim naslovom, ki sta jo sestavila dr. Eman Pertl in prof. Miša Krašovec-Pertlova. Isto knjigo so razdeljevali tudi pri nas.

Vso snov sta avtorja razdelila v glavnem na tri večja poglavja, in sicer obravnava prvo poglavje spolni pouk in spolno vzgojo doma in v šoli, drugo poglavje vzgojo za zakon, tretje pa zakonsko življenje samo (življenje v družini in posebnosti zakonskega življenja v posameznih življenjskih obdobjih od zgodnje mladosti do pozne starosti).

Razdelitev knjige kaže, da gre za knjigo, ki želi biti vodnik vzgojiteljem, zakoncem in staršem. Ti naj se naučijo, kako bodo otroke in mladino popeljali do zmage v dobrem in jih pripravili na zakonski poklic, v katerem se bodo uveljavili, razvi-

bili za popoldan napovedani dve predstavi, je Edgar Carotti la dopolnje utegnil za kratke čas oditi iz cirkusa. Na vsak način je hotel takoj poiskati gospo Thorn in kaj zvedeti o svoji materi. S seboj je vzel svojo hčerko Marjetico. Marjetica je bila vsa srečna, da sme z očetom. In še v najlepši obleki iz temnomodrega žameta, z lepimi belimi čipkami okrog vratu. Temni lasje so v dveh kitah padali po hrbtu, da jo je bilo kar prijetno pogledati.

Gospa Thorn je bila vsa začudena, ko je zagledala pred vrati elegantnega gospoda z lepim otrokom. Še bolj se je začudila, ko se ji je mož predstavljal:

»Edgar Carotti. Bi mogel govoriti z gospo Thorn?«

Ah, sedaj se je spomnila gospa Thorn. To je vendar cirkuski jahca, katerega je Gretica sinoči tako občudovala. Prijazno je sedaj povabila oba v sobo in jima ponudila stole. »To je pa moja hčerka,« je Edgar Carotti predstavil sedaj še otroka. »Marjetica ji je ime«. Marjetica je kot odrasla dama ponudila gospe Thorn roko in se pri tem lepo priklonila.

(se nadaljuje)

Občni zbor Sindikata slov. šole

V nedeljo je bil v mali dvorani Kulturnega doma 12. redni letni občni zbor Sindikata slovenske šole v Trstu. Tajnik sindikata Evgen Dobrila je podal izčrpano poročilo o delu odbora in o uspehih, ki jih je dosegel sindikat v preteklem letu. Zal pa je ostalo še vse polno nerešenih vprašanj, ki tarejo naše šolstvo na splošno in šolnike še posebej. Nato so podali poročila referenti, blagajnik, nadzorni odbor in razsodišče. V novi glavni odbor so bili izvoljeni (po abecednem redu) Marijan Bajc, Lav Bitežnik, Justa Bizjak, Evgen Dobrila, Egidij Košta, Egidij Strnad, Franc Škerlj, Felicita Vodopivec, Edmond Žetko. V nadzorni odbor: Robert Petaros, Stanislav Soban in Boris Tomažič. Razsodišče pa bodo sestavljali: Marcel Petkovšek, Dimitrij Sancin in Stanko Škrinjcar. Škoda, da se je občnega zbora udeležilo sorazmerno malo šolnikov, kar je vsekakor slabo spričevalo za nekatere naše šolnike.

Čestitamo!

Na filharmonični akademiji v Bologni je pred kratkim diplomiral Adrijana Simič z Opčin.

Stolice na slovenskih srednjih šolah

Pred kratkim je predsednik republike podpisal dekret, s katerim so ustanovljene stolice na slovenskih srednjih šolah na Tržaškem in Goriškem.

Stolice so naslednje: verouk (eno poverjeno mesto), slovenščina, zgodovina, državljanska vzgoja, zemljepis (dve stolici za vsak tečaj), italijanščina z osnovami latinščine (ena stolica za vsak tečaj), tuj jezik (ena stolica za vsaka dva tečaja), matematika in prirodoslovje (ena stolica za vsak tečaj), tehnična vzgoja (ena stolica za vsake štiri tečaje), umetnostna vzgoja (ena stolica za vsake tri tečaje ali za vsaka dva tečaja in tri vzporedne razrede), telesna vzgoja (dve tedenski uri za vsak razred), glasbena vzgoja (ena stolica v šolah, ki imajo vsaj šest tečajev).

Družinska sreča

Nasemu prijatelju dr. Marijanu Bajcu in soprogi ge. Mirandi se je rodila hčerka Alenka. Iskreno čestitamo!

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored za teden od 11. do 17. februarja

Nedelja: Prvi: 11.00 Sv. maša. 12.00 Verska oddaja. 21.00 Krožek Pickwick, 2. nadaljevanje. — Drugi: 17.00 Smuški skoki. 21.15 Kaj se je pripetilo G. Fosterju, film. 22.15 Pestra glasbena oddaja.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Razbojnik Jess, western film. — Drugi: 21.15 Sprint. 22.00 Koncert.

Torek: Prvi: 18.45 Verski problemi. 21.00 Naravoslovci, drama F. Durrenmatta. — Drugi: 21.15 Pestra oddaja. 22.00 Hokej na ledu, olimpijske igre.

Sreda: Prvi: 21.00 Serijska oddaja. 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Kako važno je biti resen, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Mladi srboritež. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 17.30 Olimpijske igre v Grenoble, evrovizija. 19.30 Zimske olimpijske igre. 21.15 Pestra oddaja s Konradom. 22.15 Gledališka kronika. 22.45 Zimske olimpijske igre.

Petek: Prvi: 15.45 Zimske olimpijske igre. 21.00 TV 7. 22.00 Upanje v Charlija, film. — Drugi: 21.15 Maršal pripoveduje, nadaljevanje. 22.15 Obzornik iz znanosti. 22.50 Zimske olimpijske igre, umetno drsanje.

Sobota: 14.00 Zimske olimpijske igre. 19.35 Misel na nedeljo. 21.00 Delia Scala. 22.15 Serijska oddaja. — Drugi: 21.15 Kapitanova hči, nadaljevanje. 22.45 Zimske olimpijske igre.

N.B. - Ljubitelji zimskega športa opozarjamo na številne oddaje z olimpijskih iger v Grenoble, ki bodo ta teden po ital. TV in po evroviziji.

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored za teden od 11. do 17. februarja

Nedelja: 9.30 Dobro nedeljo voščimo s Henčkovim ansamblom. 10.45 Mokedajeva matineja - Gospa Snežna - vzhodnonemški film. 11.45 Grenoble - veleslalom za moške - prenos. 13.00 Grenoble - smučarski skoki na 70 m skakalnici - prenos (do 15.00). 16.30 Grenoble - hokej Kanada: ZDA - prenos. 19.00 Gospa iz Baltimoor - film iz serije Bonanza. 22.20 Filmski pregled iz Grenobla.

Ponedeljek: 17.30 Lov na tjalunje - dokumentarni film. 18.30 Prilikkavost in rastni hormon - zdravstvena oddaja. 18.50 Memento mori - TV film. 19.40 Vokalno instrumentalni solisti. 20.20 Grenoble - filmski pregled - prenos. 22.20 Veleslalom za moške - posnetek iz Grenobla.

Torek: 11.45 Grenoble - slalom za ženske (do 14.30). 17.00 Grenoble - hokej SZ: Švedska - prenos. 20.10 Kavboj - ameriški celovečerni film. 21.40 Grenoble: Hokej CSSR: Kanada - prenos. 23.00 Filmski pregled iz Grenobla - posnetek.

Sreda: 15.35 Stafeta 4x10 km za moške - posnetek iz Grenobla. 17.20 Kljukčeve dogodivščine - Kljukček skrbi za teto - serijska lutkovna igra. 19.05 I. mladinski festival popevk - 2. del. 20.20 Grenoble - filmski pregled. 20.35 Grenoble - umetno drsanje.

Četrtek: 11.45 Grenoble - veleslalom za ženske - prenos do 13.15. 17.15 Vijavaja-ringaraja. 20.20 Grenoble - filmski pregled - prenos EVR. 21.00 Grenoble - Hokej SZ: CSSR - prenos.

Petek: 13.50 Hitrostno drsanje na 1500 metrov za moške. 17.30 Fotograf - zgodba iz serije: Moj prijatelj Flicka. 19.25 Glasbena lepjenka - vzhodnonemški glasbeni film. 20.20 Grenoble - filmski pregled. 20.40 V zimi poletje - francoski celovečerni film. 21.40 Grenoble - umetno drsanje za moške.

Sobota: 11.45 Grenoble - slalom za moške - prenos do 14.30. 17.30 Grenoble - hokej Švedska: CSSR. 20.20 Grenoble - filmski pregled. 20.40 (Ne)znana Talija - Ivan Cankar. 21.40 Grenoble - Hokej SZ: Kanada - del prenosa. 23.00 Sedem milj slabe ceste - serijski film za odrasle.

VATIKANSKI RADIO V SLOVENŠČINI

Na k.v. 48,47, 41,38 in na s.v. 196 m: v ponedeljek in petek ob 21.30; v torek, četrtek in soboto ob 18.15.

Na k.v. 41,38, 31,10 in na s.v. 196 m: v nedeljo ob 11.50.

Naslov: Radio Vaticana, Via Conciliazione - Slovenske oddaje - Vaticano.

Seminar za slovenske šolnike

Vsakoletni seminar za slovenske šolnike in profesorje bo od 4. do 9. marca v Kulturnem domu. Predavali bodo priznani profesorji in pedagogi o slovenskem šolstvu, o slovenskem jeziku, psihologiji in metodiki. Predavali bodo tudi nekaj filmov. Za dijake pa bodo predavanja o slovenski likovni umetnosti od impresionizma do danes. — Seminarja se lahko udeležijo tudi šolniki iz Gorice.

L. Šk.

JOSEFINE STEGBAUER 51

Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

Komaj je zagledal to svetinjico, se je Edgar Carotti zdrnil. Začuden je obrnil svetinjico in na drugi strani bral: »Moji ljubljani Magdaleni za 10. rojstni dan«. Edgar Carotti je presenečen obračal svetinjico in ni mogel razumeti. Svetinjico je zagledal prav gotovo deklica, ki je trdila, da je Gretica Thorn. Izmed drugih obiskovalcev se ni nobeden upal priti tako blizu konja. Posebno od otrok ne. Ti so bili vsi drenjali tam okrog slonov in kletk v levi. Za konje se že zmenili niso. Le Gretica Thorn se je zanimala za njegovega konja. Se jahala bi ga rada.

Kar ga je pri tem najbolj spravljalo v ravnotežja, je bilo to, da je to svetinjico poznal. Kolikokrat jo je občudoval, ko je kot majhen deček sedel materi v naročju in s svojimi nerodnimi prstki prav

Pogreb zlatomašnika g. Cirila Sedeja

V megleno jutro 1. februarja so tuborno zadelni števerjanski zvonovi in naznanili števerjanski fari, da je pred nekaj urami umrl v bolnišnici pri Sv. Justu v Gorici dolgoletni župnik-zlatomašnik g. Ciril Sedej. Čeprav nas ta novica ni iznenadila, ker smo že vedeli, da srce, ki je toliko bilo za Steverjan, nagloma ugaša, nas je vendar ob tolikih spominih na njegovo nenehno navzočnost med nami globoko pretresla in užalostila.

»V Steverjan, v Steverjan...!« so bile besede, ki jih je večkrat ponavljal v zadnjem času ob slutnji na skorajšnji zaključek časovskega potovanja. Taj želji smo ugodili, ko smo ga na svečnico zvečer pripeljali v domačo cerkev, kjer je ležal na mrtvaškem odru do pogreba v soboto ob treh popoldne.

Ljudje so prihajali, molili in obujali spomine na njegovo jasno besedo, na srečanja z njim, na dobo, ki jo je označevala izrazita osebnost pokojnega župnika.

Na pogrebne svečanosti so prihiteli vsi Steverjanci in bivši Steverjanci, prijatelji in znanci, duhovni sobratje tostran in onstran meje, kakih trideset po številu. Sam goriški nadškof se je udeležil pogrebnih svečanosti in podelil pokojnikovemu telesu zadnji blagoslov. Msgr. dr. Rudi Klinec je daroval pogrebno sv. mašo in se spominjal pokojnika z izbranimi in prisrčnimi besedami. V posebno tolažbo nam je bila njegova zaključna misel: »Dragi Steverjanci, izgubili ste velikega prijatelja, do bili pa priprošnjaka v nebesih!«

Pri odprtem grobu je izrekel nekaj kratkih, a globoko občutenih besed zahvale za vse dobro, katerega je pokojnik storil v Steverjanu, domači župan g. Slavko Klanjšček.

Ob pogrebu so odpadle zapreke, ki v marsičem ločijo Steverjance. Združeni pevski zbori so skupaj peli pokojniku u slovo.

Tako sedaj počiva med tolikimi duhovnimi otroci, ki jih je spremljal na poti življenja. Ne pozabimo njegovega groba, še posebej pa ne pozabimo njegovih besed in svetlega krščanskega zgleda!

SLOVENSKO KAT. AKAD. DRUŠTVO V GORICI

vabi na drugo predavanje o sodobni slovenski zgodovini. O temi

KULTURNI IN GOSPODARSKI POLOŽAJ GORIŠKIH IN TRZASKIH SLOVENCEV MED OBEMA VOJNAMA

bo govoril v četrtek, 8. februarja ob 20.30 v mali dvorani Katoliškega doma v Gorici prof. dr. ANTON KACIN.

Odbor

Večer posvečen katoliškemu tisku

Poleg govorov v cerkvi pri naših službah božjih, v katerih je bila poudarjena važnost ter potrebnost slovenskega katoliškega tiska na Primorskem in poleg cerkvenih nabirk v isti namen je bila v Gorici v nedeljo, 4. februarja, posvečeni našemu katoliškemu tisku, tudi posebna prireditelja v Katol. domu, katera je imela namen dati še posebnega poudarka temu nadvse pomembnemu sredstvu družbenega obveščanja, obenem pa s pomočjo srečolova okrepiti tiskovni sklad našega lista, ki bi s samo naročnino le težko obstal pri življenju.

Prireditelja je nudila vsakega nekaj: govor za duhovno poglobitev, veselo glasbo za vedro razpoloženje, dve igrici za pouk in zabavo ter že omenjeni srečolov za materialno pomoč katoliškemu slovenskemu tisku.

Govornik je bil msgr. dr. Rudi Klinec. V daljšem govoru je razčlenil vrste tiska: slabi, brezbarvni, dobri, katoliški in verski, se pri vsakem nekoliko zadržal in ga označil, se zgrozil ob ugotovitvi, da tudi naši ljudje vedno bolj segajo po slabem časopisu, mladina pa še posebej po spolzkem in nedostojnem, obžaloval, da je med nami premalo zanimanja za dobri tisk, posebno slovenski, nato pa naraščajo dolžnosti, ki jih imamo do našega katoliškega tiska: morali bi ga ceniti, biti nanj naročeni, ga prebirati in širiti med druge.

Glasbene točke in obe igrici je imela na skrbi farna mladina iz prosvetnega društva v Štandreu. Zelo se je potrudila in zaslužila vse priznanje. Glasba je bila moderna, mladini nadvse všeč, pa tudi starejši so jo brez odpora sprejeli, saj se počasi vsi nanjo privajamo. Igrici sta imeli

značaj burk. Prva »Kje je meja?«, je nudila zdrav nauk, da preprija za mejo pri našajo kmetu le stroške ter porajajo sovražstvo, druga »Zamorec« je pa bila zgrajena na smešnosti položajev in je priključala na oder mnogo hrupa in krega, kar je bilo všeč zlasti mlajšim gledalcem.

Srečolov je bil letos zelo bogat, tako na dobitkih kot na njih vrednosti. Vsem sicer ni bil naklonjen, toda vsakdo, ki ga je podprl, je iz dvorane odnesel, če že ne dobiček, pa vsaj zavest, da je storil dobro delo, ko je denarno prispeval za svoj katoliški slovenski tisk na Primorskem.

Nov grob v Gorici

Nov grob se je odprl med nami v goriškem mestu. Po kratki bolezni nas je zapustila gdč. Minka Tušarjeva, ki je več let po drugi svetovni vojni učila knjigovodstvo in stenografijo na slovenski strokovni šoli v ulici Randaccio v Gorici.

Gospodična Tušarjeva je bila doma iz Idrije, kjer je bil njen oče rudniški uradnik. Učiteljice je dovršila v Ljubljani in njeno prvo učiteljsko mesto je bilo na meščanski šoli v Idriji. Ko so pod fašizmom preselili slovenske učitelje v Italijo, je 14 let poučevala v Abrucih. Pa drugi svetovni vojni je bila nameščena na goriški strokovni šoli, dokler ni šla v pokoj, ki ga je uživala v svojem stanovanju blizu cerkve sv. Ignacija na Travniku.

Bila je v svojem poklicu zelo vestna in natančna. Globoka vernost je sijala iz vsega njenega dela. Pri srcu ji je bila mladina tudi v izvenšolskem življenju, zato je rada priskočila na pomoč duhovnikom, kjer je le mogla. Že v Idriji je pomagala katehetom pri učenju krščanskega nauka izven šole zlasti ob pripravah na birmo in prvo sv. obhajilo kot tudi pri dramskem odseku Marijine družbe. Tudi v Gorici je pomagala gg. kaplanom na Travniku pri pripravi otrok na prvo sv. obhajilo, ki se jih je vedno rada spominjala, če je nanesel pogovor nanje. Tudi zdaj v starosti — bila je v 76. letu — je imela vedno polno opravkov, ker je pomagala zdaj temu zdaj onemu pri urejanju uradnih zadev in pisanju raznih prošelj.

Pokopali smo jo v sredo, 7. februarja popoldne s pogrebno sv. mašo pri Sv. Ignaciju na Travniku ob lepi udeležbi znancev in prijateljev. Bog ji bodi plačnik za vsa očitna in skrita dobra dela, vsem znanecem, zlasti njenim bivšim učencem pa jo priporočamo v blag spomin in molitev, medtem ko sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

DAROVI:

Za Katoliški dom: Angela Cotič ob očetovi smrti 5.000 lir.

Za Alojzjevišče: Doles F. v počastitev spomina g. Antona Komaca 2.000; družina Prinčič ob 92. rojstnem dnevu Emilije Prinčič 2.500; Bavdaževi 2.500; družina N. N. ob 40-letnici poroke v spomin pok. msgr. Novaka 5.000; Makuc Pavla v spomin na pok. očeta Angele Cotič 5.000; družina Prinčič ob 92. rojstnem dnevu Emilije Prinčič 2.500; Novak namesto cvetja na grob gdč. Tušarjeve 3.000; G. A. 1.000; M. K. 1.000; Toroš Antonija v spomin pok. Antona Cotiča 3.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Z. P. ob 24. letnici mučniške smrti brata Ladeta 5.000; Bavdaževi 2.500; družbenica N. N. 2.000; družbenica N. N. ob 40-letnici poroke v spomin pok. msgr. Novaka 5.000; Makuc Pavla v spomin na pok. očeta Angele Cotič 5.000; družina Prinčič ob 92. rojstnem dnevu Emilije Prinčič 2.500; Novak namesto cvetja na grob gdč. Tušarjeve 3.000; M. K. 1.000 lir.

Za župnijski dom v Steverjanu: Drago Komjanc 40.000; Zvonko Simčič 5.000; Aleš Srebernič 1.000 lir.

Namesto cvetja na grob č. g. Cirilu Sedeju: Zamejski duhovniki zbrani na pogrebu 16.000 lir; Slavko Klanjšček 10.000; družina Komjanc Jožef 10.000; Franc Terpin 10.000; Lojze Simčič 3.000; Ada Černič 5.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: ob smrti Quintina Gentili njegove svakinje Marica Gruden, Anita Pegan, Pavla Furlan, Dorica Susič, vsaka po 2.000 lir namesto cvetja na grob. V isti namen daruje Antonija Malič 1.000 lir; Ernesto in Pija darujeta za Marijin dom 5.000 lir ob izgubi dragega prijatelja Quintina Gentili.

RADIO TRST A

Spored od 11. do 17. februarja 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Oddaja za najmlajše. »Poslednji Mohikanec«. Sesti in zadnji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Glasba po željah. Nadaljevanje ob 13.30. 14.30 Nedeljski vestnik. 14.45 Popevke za nedeljski popoldan. 15.30 »Žena«. Komedija v treh dejanjih. 17.30 Prijatelji zborovskega petja. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklorne Poklici: »V Trst za dekle«, pripravila Lelja Rehar.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (za srednje šole). Ponovitev ob 17.40. 12.10 Pomek s poslušavkami. 13.30 Prijubljene melodije. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 18.30 Iz Schubertovega in Wolf-Ferrarijevega opusa. 20.50 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. 22.00 Pol ure popevk.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Poklici. 17.20 Slovensčina za Slovence. 17.40 Bruno Nice: Veliki pomorščaki: (5) »Nov svet onstran Atlantika«. 18.30 Samospevi Ivana Grbca. 19.10 Plošče za vas. 20.35 G. Verdi: »Rigoletto«, opera v štirih dejanjih.

Sreda: 13.30 Glasba iz filmov in revij. 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. 17.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol). 18.30 Poglavlja iz glasbene zgodovine: »Začetki opernega uprizarjanja na Slovenskem. 19.10 Zdravniška posvetovalnica. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Tri in ena. Besedilo Danila Lovrečiča. Ponovitev. 17.20 Pregled zgodovine italijanskega slovstva. Marija Kacin: »Erudicija in historiografija v 18. stoletju«. 18.00 Zbor »Costanza e Concordia« iz Rude. 18.30 Sodobni slovenski skladatelji: Uroš Krek ob spremljavi orkestra radiotelevizije iz Ljubljane. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.35 »Plima«. Radijska drama. 22.30 Skladbe davnih dob. Iz koncerta, ki je bil registriran v cerkvi sv. Ignacija v Gorici 20. novembra 1967. Izvaja organist Hubert Bergant.

Petek: 12.10 Gospodinja nakupuje. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 17.40 Radio za šole (za drugo stopnjo osnovnih šol). 19.10 Novele 20. stoletja: L. Pirandello: »Ciaula odkrije luno«. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. 22.30 Cecilia Seghizzi: Godalni kvartet v enem stavku.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. 15.00 Glasbena oddaja za mladino. 16.00 Oddaja za avtomobiliste. 16.10 Pregled slovenske dramatike. Petnajsta oddaja. Dramatika Ivana Cankarja. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.40 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 18.00 Zbor »Slovenec« iz Boršta. 19.10 Družinski obzornik. 19.40 Motivi iz operete »Splitski akvarel«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Tri in ena - sobotni varieté. Besedilo Danila Lovrečiča, 21.20 Vabilo na ples. 22.40 Za prijeten konec tedna.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

V petek, 9. februarja v prosvetni dvorani »A. Sirk« v SV. KRIZU ob 20.30

Jaka Štoka

ANARHIST

(burka v dveh dejanjih)

Za tiskovni sklad: V zvezi z mesecem za katoliški tisk poklanja namesto cvetja na grob pokojni mami Viktorja Prašnika hotelir Vinko Levstik iz Rima za »Kat. glas« 10.000 lir.

Za Marijin dom Sv. Ivan - Trst: V decembru 1967: Celotna zbirka lir 336.480. Med drugimi iz zapuščine pok. msgr. Matija Škabarja lir 95.000, A. B. lir 30.000. — V januarju 1968: Celotna zbirka 259.955 lir. Med drugimi: D. Z. lir 40.000, pok. Matilda Trošt lir 30.000, B. A. lir 30.000.

Prispevki za škedenjski dom v mesecu januarju: Izredni prispevki 32.000; deklice 17.000; ga. Mici Furlanič 2.000; M. L. 5.000; ga. Angela Sanna 12.000; Čehovin 10.000; namesto cvetja na grob pok. Alojzija Sancia starejša pevke 6.000, Babič Ivanka 1.000, Mila Sancin 1.000; ga. Fornasaro 2.000; vsaka po 1.000 so darovale Scoria Ana, Kosič Mia, Sancin Dora, Gulič Roža, Ota Ivana, Opara Ines, Benič Zorka, Budal Ana; ga. A. Z. 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

V soboto, 10. februarja ob 21. uri
V nedeljo, 11. februarja ob 16. uri

STUDIO SLOV. GLEDALIŠČA
V TRSTU

RUSI MOST

Recital. — Izbor iz literature tržaških ustvarjalcev. — Dramatika, poezija proza. — Prvi nastop gojencev Studia. — Režija J. Babič. Glasba A. Vodopivec

»MLADIKA« št. 1

Tudi ta naša pomembna revija je pogumno zajadrala v novo leto 1968. Prva številka nudi obilico klenega in prijetnega branja. Brez strahu oboja tisto, kar naš narod ponižuje ali zapostavlja (pismo bralcu »S. messe«), odobrava »Odlčne besede iz slovenske prestolnice, opozori na mesec katoliškega tiska, iznese nekaj kritičnih pripomb glede prenosov radia Trst A, ima lepe besede pohvale za gostovanje ljubljanske drame z Linhartovim »Matiček se ženi« v Kulturnem domu v Trstu, predstavi dva sodobna zamejska literata Alojza Rebulu in Vinka Beličiča ter registrira našo prosvetno in kulturno dejavnost v zadnjem času na Goriškem in Tržaškem. Prozo je prispeval Franc Jeza z zgodbo »V begunskem taborišču«, pesmi pa v glavnem Slavko. Vsakdo bo z zanimanjem prebral tudi sestavek prof. Bednarika o nekdanjem štmaverskem gradu na pobočju Sabotina pri Gorici.

»PASTIRČEK« št. 5

Te dni je izšla februarjska, to je peta številka mladinskega lista »Pastirček«. Poleg zgodb v nadaljevanju prinaša niz zanimivih sestavkov kot »Sneg«, »Lepo vedenje na obisku«, svetnika meseca, ki ga je treba šele ugotoviti, opis Postojnske jame, članek o virih veselja, kramljanje o aktualnih filmih kot npr. »Pepelka«, športni pregled, niz pesmi, v katerih se odraža snežna pokrajina, norčavi pust ter prihajajoča pomlad. Otroških sestavkov v okviru zaglavja »Dopisi« je vedno več, kar vse kaže, da si je »Pastirček« osvojil naš mladi rod in da smemo upati na novo kulturno pomlad med nami, ko bo ta rod dorastel.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu: rojanska Marijina družba 50.000 lir v počastitev dobrega in zvestega prijatelja rojanskega Marijinega doma Quintina Gentili.

V ponedeljek, dne 5. februarja je umrla naša draga sestra, svakinja, teta

Minka Tušar

Pogreb je bil v sredo, 7. februarja ob 15.30 iz kapele Sv. Justa s pogrebno mašo pri Sv. Ignaciju na Travniku. Priporočamo jo v molitev.

Angela in Anica - sestri
dr. Anton Kacin, Mici Tušar - svaka
dr. Marija, inž. Janez z ženo dr. Angelo, Metka - nečaki
s. Ahacija Kacin

Gorica, Trst, Milan, Idrija, Beograd, 7. febr. 1968

ZAHVALA

Dne 1. februarja je Gospod nenadno poklical k sebi našega dragega

Quintina Gentili

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so dragega pokojnika na kakršen koli način počastili in ki so z nami sočustvovali. Posebno se zahvaljujemo gg. Stanku Zorku in Francu Vončini za pogrebne molitve, rojanskemu pevskemu zboru in vsem darovalcem cvetja. Zahvaljujemo se vsem, ki so in ki še bodo zanj molili.

Zena Vera, sin Renato in vsi sorodniki

Trst-Rojan, Sempeter pri Gorici, Ancona, 5. februarja 1968

ZAHVALA

Vsem, ki so ga poznali in cenili ter izkazali zadnjo čast našemu

č. g. Cirilu Sedeju števerjanskemu župniku v pokoju,

izrekamo prisrčno zahvalo. Posebno zahvalo želimo izraziti: g. nadškofu za udeležbo pri pogrebnih svečanostih, msgr. dr. Rudiju Klinecu za vodstvo pogreba in spominski govor, g. števerjanskemu županu za občutene besede pri odprtem grobu, združenim pevskim zborom za žalostinke. Ne bomo nikdar dovolj hvaležni g. prijatelju dr. Jožetu Vrtovcu za ljubečo zdravniško oskrbo skozi dolga leta pokojni kove bolezni ter Justini Ciglič za dolgoletno požrtvovalno strežbo.

Brata dr. Jože in Vinko Sedej, sestra Katarina Mezek Sedej, nečaki in števerjanski župnik

Stevevan, 4. februarja 1968

ZA KMETOVALCE

Neposredna prodaja kmetijskih pridelkov

Zakon št. 59 iz leta 1963 določa, da se posredni obdelovalci lahko prodajajo svoje pridelke neposredno potrošnikom. Zadeve dovoljenje, ki ga izda občinska uprava velja samo za območje lastne občine. Iz zakon pa dovoljuje, da kmetje lahko prodajajo tudi v sosednjih občinah neposredno potrošnikom. Tako n. pr. kmetje okoliških občin tržaškega ozemlja lahko prodajajo svoje pridelke v Trstu. V tem primeru morajo imeti dovoljenje tržaške občine.

V prošnji za takšno dovoljenje je med drugim treba navesti stalno mesto, kje se bo vršila prodaja. Za pridelke v prodajo veljajo isti higienski in zdravstveni predpisi kot v trgovinah in na trgu.

Dovoljenje za prodajo lastnih kmetijskih pridelkov, ki velja samo za območje svoje ali sosedne občine, se razlikuje od občinskega trgovskega dovoljenja v tem, da je trgovsko dovoljenje veljavno za vse državno ozemlje. To pojasnilo je bilo objavljeno z zakonom št. 477 leta 1967.

Inž. Janko Koc

Ob smrti ljubljenega moža Quintina Gentilija g. Vera Gentili za Marijin dom Rojanu 15.000, za Marijanišče 5.000, Alojzjevišče 5.000, za Zavod sv. Družine v Gorici 5.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca trgovski L. 70, smrtnice L. 100, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Dne 23. januarja nas je za vedno zapustila

Matilda Trošt

in 25. januarja smo jo pospremili k večnemu počitku. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali, molili za pokojnico, nam stali ob strani, darovali cvetje in jo spremljali na zadnji poti.

Trst, 1. februarja 1968

Brat Karel
nečaki in sorodniki